

“Kje je novorojeni kralj?”

Ponižnost je še ena dobra pot do notranjega miru. — On je rekel: “Učite se od mene, ker sem krotak in iz srca ponižen ... in našli boste mir svojim dušam.” (Pot, 697)

6. januar

Kje je novorojeni judovski kralj? Tudi meni to vprašanje ne da miru in zrem Jezusa, *položenega v jasli*, v prostoru, primernem le za živino. Kje so, Gospod, tvoja kraljeva znamenja: krona, sablja, žezlo? Pripadajo mu,

pa jih noče. Kraljuje povit v plenice.
Razorožen kralj je, brez zaščite:
majhen otrok. Kako nam ne bi prišle
na misel apostolove besede: *sam sebe
je izničil tako, da je prevzel vlogo
hlapca?*

Naš Gospod se je učlovečil, da bi nam
pokazal Očetovo voljo. In o tem nas
uči že iz zibelke. Jezus Kristus nas
išče — s poklicem, ki je klic k svetosti
—, da z njim dovršimo odrešenje.
Poglejte njegov prvi nauk: potrebno
je soodreševati, a ne s tem, da bi se
gnali za zmago nad svojimi bližnjimi,
ampak nad nami samimi. Tako kot
Kristus se moramo izničiti, občutiti,
da smo drugim hlapci, da bi jih
pripeljali k Bogu.

Kje je kralj? Ali si Jezus morda ne želi
zakraljevati najprej v srcu, v tvojem
srcu? Zato postane Dete. Kajti le kdo
nima rad drobnega bitja? Kje je
kralj? Kje je tisti Kristus, ki ga Sveti
Duh skuša oblikovati v naši duši? Ne

more biti v nadutosti, ki nas ločuje od Boga. Ne more biti v pomanjkanju ljubezni, ki nas pušča same. Tam Kristusa ne more biti, tam človek ostaja sam.

Ob vznožju Deteta Jezusa, na dan razglasenja, pred kraljem brez zunanjih kraljevskih simbolov, mu lahko rečete: Gospod, odstrani ošabnost iz mojega življenja, stri moje samoljubje, to mojo težnjo po samouveljavljanju in prevladovanju nad drugimi. Daj, da bo temelj moje osebnosti v istovetnosti s teboj. (Jezus prihaja mimo, 31)